

ke skal adskilles. Vi har derfor tidligere stillet forslag om, at den registrering af f.eks. fødsler og dødsfald, som foregår i kirkeligt regi, skal overføres til kommunalt eller amtskommunalt regi, sådan som det er i Sønderjylland i dag.

Det er selvfølgelig provokerende, at man ved at være med til at betale til driften af folkekirken over skatten kommer til at være med til at betale f.eks. til præsterne, som jo skal drive forkyndelse.

Vi kan derfor kun støtte, at det alene er historisk bevaringsværdige bygninger, som betales over den almindelige skat, gerne administreret på samme måde som midlerne til den øvrige danmarkshistorie over Nationalmuseets budget. De religiøse aktiviteter bør det være medlemmerne, der betaler til, og kun medlemmerne.

Kristeligt Folkepartis forslag er meget præget af økonomiske og administrative overvejelser, men at en kommission skal arbejde med spørgsmålet, giver mulighed for at tage nogle mere principielle diskussioner om kirkens og andre religiøse samfunds indflydelse i dag, også i offentligheden.

Vi mener ikke, man kan komme uden om debatten om rimeligheden af en statskirke i et moderne samfund. Vi vil derfor forslå, at der i en eventuel kommissions arbejde indgår erfaringer fra især Sverige, hvor man for nylig har adskilt stat og kirke. Vi mener derfor, man skal overveje flere ikkekirkelige repræsentanter i en eventuel kommission.

Alt i alt kan Enhedslisten bakke op om forslaget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jamen det er bare lige en kort bemærkning til Enhedslisten. Hvis man læser forslaget, kan man se, at de penge, som betales over den kirkelige ligning til vedligeholdelse af de historiske kirker, langt overgår det beløb, som vi i givet fald kunne få frigjort, eller det er meget tæt på det i hvert fald.

Og et af vores problemer, og det, som har været indvendingen imod det forslag, som også oprindeligt var SF's, var, at så ville vedligeholdelsen af kirkerne falde betragteligt. Altså det ville simpelt hen gå for dårligt, for hvis det lå ovre hos staten, ville man ikke tage ordentlig hånd om dem.

Jeg synes, det er en bekymring, som er utidlig, men den har været der, og en af grundene til, at

jeg synes, det giver mening at foreslå en kommission her, er at se på: Hvordan kan vi sikre, at vi holder et højt niveau? Kirken ville stadig væk selv skulle betale en hel del af vedligeholdelsen, også af de historiske kirker, under den ordning, det vil ikke være muligt at flytte det hele over til statskassen, men sådan at det tilskud, der kommer, går til et formål – der er vi jo enige – som er fælles. Det er bare lidt mere tricky end som så at sikre, at vi ikke bare får en rabundus, fordi der skal altså flere midler i det, end staten vil give.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen som ordfører for forslagsstillerne.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Ja, jeg vil da begynde med at takke for de forskellige indlæg, især tak for den anerkendelse, der har lydt med hensyn til forslagets udformning. Jeg vil også sige, at personlig har det da været ganske spændende at finde mange af mine gamle lærebøger frem for at samle lidt stof her til dette område.

Jeg vil også kvittere for ministerens svar. Jeg forstod det sådan, at der var en god historisk redegørelse, og så syntes jeg, at ministeren havde en del interessante spørgsmål. Men da ministeren så skulle konkludere, var jeg da nogle gange overrasket over, at ministeren lige konkluderede, som ministeren gjorde. Da jeg så hørte den radikale ordfører og forstod, at der var overvejelser i Det Radikale Venstre, synes jeg, jeg her fik en fortolkningsnøgle til nogle af de konklusioner, ministeren kom til. For nogle gange var der ligesom lidt nyansatser, og det er givetvis inspireret af debatten i Det Radikale Venstre.

Men så faldt man tilbage til de forudsigelige konklusioner, f.eks. hvis staten ikke var ansættende myndighed, så skulle der være mindre forkyndelsesfrihed. Ja, jeg synes nok, det er lidt overraskende, at man tiltror staten en så stor betydning i relation både til frihedstraditioner i Danmark og også til kirken selv.

Med hensyn til den parallelle registrering, at det ville være meget at sætte i gang i relation til et mindre problem, man løser: Ja, her er vi jo bare i den situation, at vi er udsat for en kritik. Det samme gælder hele det økonomiske mellemværende. For det er da rigtigt, som den konservative ordfører var inde på, at det er jo